

KUNSTWERK VAN DE WEEK

Een zwevende vrouw als aangrijpend monument voor iedereen die je wat lichtheid gunt

Wekelijks bespreken we een kunstwerk dat nú om aandacht vraagt. Deze week: *Almost There* van Tara Fallaux.

Janna Reinsma 21 september 2023, 13:46

Het laat zich haast niet omschrijven, hoe verleidelijk en magisch het nieuwe kunstwerk van Tara Fallaux is. Met foto's, een spiegel, vreemde, ijle muziek, geadem en geneurie lokt ze je naar een installatie waarbij een vrouw in de lucht lijkt te zweven. In een lichtjes vertraagde montage wentelt de vrouw haar lichaam in de rondte en rekt ze zich uit; ze lijkt zich volledig te hebben overgegeven aan een droombestaan. Toch kleeft er ook iets onbestemds of zelfs onheilspellends aan het geheel.

Gewichtloos

Almost There beleeft deze vrijdag zijn première tijdens fotofestival Unseen, op de expositie *Unbound*, waar fotografisch werk wordt vertoond dat de grenzen van het genre verlegt. Gevraagd naar de ontstaansgeschiedenis van haar toverachtige nieuwe kunstwerk, vertelt Fallaux dat iemand die haar heel dierbaar was door zelfdoding om het leven is gekomen. 'Ik wist me totaal geen raad met mezelf. Het maken van dit kunstwerk was eigenlijk een soort rouwproces.'

Door de dood van haar dierbare bleven haar gedachten steeds maar cirkelen rond de vraag wat het betekent om depressief te zijn. 'Daar wil je vanaf, je wil van de zwaarte af. Zo ging ik denken aan zwaarte en zwaartekracht, en het verlangen naar licht en

Door de dood van haar dierbare bleven haar gedachten steeds maar cirkelen rond de vraag wat het betekent om depressief te zijn. 'Daar wil je vanaf, je wil van de zwaarte af. Zo ging ik denken aan zwaarte en zwaartekracht, en het verlangen naar licht en lichtheid en bevrijding. En zo ontstond het idee van het verlangen naar gewichtloosheid. Dat ben ik gaan verbeelden.'

Ze voegt toe: 'Ik voel schroom om mijn persoonlijke verhaal te vertellen; wat bereik ik daarmee? Dan doe ik haar verhaal geen recht, en doe ik misschien de familie verdriet. En eigenlijk wil ik liever een troostrijk werk maken. Toch hoop ik ook dat mensen er iets in herkennen, omdat depressie een onderbelicht probleem is.'

Hysterische boog

Een inspirerende ervaring bij het maken van dit kunstwerk, vertelt ze, was een tentoonstelling die ze in Salzburg bezocht, [*Arch of Hysteria - Between Madness and Ecstasy*](#) (nog te zien tot begin 2024). De expositie draait om het kunsthistorische en culturele motief van de 'hysterische boog'. Deze term verwijst naar een houding waarin het lichaam en met name de rug extreem ver naar achteren gekromd is. Het is een houding die vroeger werd geassocieerd met 'hysterie', een inmiddels in onbruik geraakte term, waarmee een keur aan moeilijk

Hysterische boog

Een inspirerende ervaring bij het maken van dit kunstwerk, vertelt ze, was een tentoonstelling die ze in Salzburg bezocht, [*Arch of Hysteria – Between Madness and Ecstasy*](#) (nog te zien tot begin 2024). De expositie draait om het kunsthistorische en culturele motief van de ‘hysterische boog’. Deze term verwijst naar een houding waarin het lichaam en met name de rug extreem ver naar achteren gekromd is. Het is een houding die vroeger werd geassocieerd met ‘hysterie’, een inmiddels in onbruik geraakte term, waarmee een keur aan moeilijk verklaarbare psychische en fysieke klachten, vooral van vrouwen, werd aangeduid. In de kunsten kan deze boog zelfverlies en waanzin verbeelden, maar ook, positiever, extreme lichaamscontrole en extase.

Fallaux was onder de indruk van deze expositie ‘vol bijna zwevende vrouwen’, en werd in het bijzonder getroffen door een houtgravure uit 1934 van Max Ernst (1891-1976) van een vrouw in zo’n pose, getiteld *La clé des chants 10*, (letterlijk vertaald: ‘de sleutel van de liederen’).

